

komme og besøge den danske kvinde, for så skulle den muslimske kvinde tage et tørklæde på. Hun kunne ikke vise sit hår frem for en fremmed mand. Og det endte med, at den fortvivlede danske kvinde måtte lade sig udskrive i utide.

Nej, det drejer sig ikke her om at indføre et utålsomt samfund, men at bekæmpe en utål-somhed.

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Det, der jo er vigtigt, er, at man ikke tager nogen misforståede hensyn, men gør det klart; hvilke regler der gælder her.

Det er jo også sådan en underlig historie, når det så er den, der bare har fulgt de gængse regler, der i virkeligheden bliver belastet af, at der er nogle, der ikke vil acceptere det, der er almindeligt gældende i Danmark.

Der synes jeg jo, at det er vigtigt, at vi de forskellige steder, i offentlige institutioner og på arbejdspladser, alle mulige andre steder tænker i, at det ikke bliver til sådan et mindretalstyranni, hvor det så pludselig er flertallet, der skal rette ind efter mindretallet, men at man tager hensyn til hinanden og så finder nogle løsninger på de forskellige problemer, der er.

Det, der jo er afgørende i hele den her problematik, som hr. Jesper Langballe kredser omkring, er, at vi får brudt den isolation, som mange af de her kvinder med anden etnisk baggrund befinder sig i, at vi får dem ud på arbejdsmarkedet, at vi får givet dem en uddannelse, og at de i det hele taget bliver engageret i samfundet som sådan og får deres netværk.

Det ville være den allerbedste måde at bryde det her mønster på, det at vi sikrer, at kvinderne bliver bedre integreret i det danske samfund. Og det håber jeg vi fortsat kan samarbejde godt omkring.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Der vil blive mulighed for, at fru Kirsten Brosbøl kan få to spørgsmål til ministeren. Fru Kirsten Brosbøl, værsgo.

Kl. 14.00

Spm. nr. US 14

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg skal forsøge at koge det hele ned til 2 minutter. Det er jo ellers en meget vigtig sag, som fru Line Barfod også var inde på i sit spørgsmål, nemlig sagen om de kønsopdelte lønstatistikker.

Det er jo sådan, at i 2001 fik SR-regeringen et lovforslag vedtaget om kønsopdelte lønstatistikker, som VK-regeringen, da den trådte til, valgte at suspendere. Så kom valgkampen, og pludselig syntes regeringspartierne, at nu var det her med kønsopdelte lønstatistikker en meget vigtig sag for at sikre ligelønnen i Danmark. Forventningens glæde er jo som regel den største – nu har vi så set forslaget fra regeringen, som jo viser sig at være meget ringe i forhold til det forslag, der blev vedtaget under SR-regeringen, med hensyn til hvor stor en del af arbejdsmarkedet, der bliver dækket.

Jeg vil gerne spørge ligestillingsministeren, om det set med ligestillingsbriller er et optimalt forslag fra regeringen, der nu ligger om kønsopdelte lønstatistikker, og om ligestillingsministeren tror, at det vil få en stor og god effekt på ligelønnen i Danmark.

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne sige til spørgeren, at det her med en ligelønsstatistik ikke var noget, regeringen pludselig fandt på. Faktisk kom jeg med flere udmeldinger om det allerede sidste efterår, så det *har* været undervejs. Selvfølgelig vil regeringen gerne gennemføre en ligelønsstatistik, som jo så yderligere kan være et redskab til at sikre ligeløn.

Jeg synes, kampen for at sikre ligeløn er meget vigtig, og derfor har vi jo også taget forskellige initiativer. Beskæftigelsesministeren har, som det også blev sagt, fremsat forslag, og det er jo lige nu i høring.

Og ja, jeg mener, at vi med ligelønsstatistikken får et redskab, der kan supplere i forhold til indsatsen for at sikre ligeløn, men jeg tror, man skal være opmærksom på, at det ikke i sig selv sikrer ligeløn, men at det kan give noget synlighed, det kan give et grundlag for et godt samarbejde, som så kan være med til at sikre ligelønnen.

Kirsten Brosbøl (S):

Nej, det gør det i hvert fald ikke, hvis det bliver den model, som ligger nu fra regeringens side. Vi har jo i bemærkningerne til det forslag, som